

Årnes , den 01.11.12

Kulturdepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Som kinosjef i Nes kommune ønsker jeg å komme med følgende uttalelse i forbindelse med det nye utkastet til Filmkontrollgebyr:

Kinoeierne og drifterne er utelatt fra listen over høringsinstanser i denne saken, noe vi som direkte involverte burde vært. Dette er prinsipielt uheldig, og derfor lar jeg likevel min stemme høre.

Gjennom fulldigitaliseringen har Norge gjennomgått en aldri så liten revolusjon. Målet var å gi flest mulig kinoer ferskest mulig film, også de små og mellomstore kinoene. Man lagde et spleiselag mellom kinoene, distributørene og Film & Kino. Det ble valgt å bruke over 100 mill. av filmfondet, ikke minst for å opprettholde et bredt kinotilbud over hele landet. For distributørene sin del ville gevinsten bestå i besparelser på kopisiden.

Samtidig som kinoene ble digitalisert, ble det også opprettet en støtteordning som skulle sikre at kvalitetsfilm skulle nå ut til publikum. Filmer som ble satt opp på inntil 40 visningssteder skulle få automatisk støtte, men støtten frafalt hvis filmen ble satt opp flere steder. Dette var en støtteordning som ganske fort ble utnyttet av distributørene. Filmer ble tilbudt de 40 største kinoene og så var det bråstopp på bookingen. Nå er heldigvis automatikken i støtteordningen fjernet, men konsekvensen av den foreslåtte endringen i film-og videogramloven kan fort bli den samme som for automatisk oppsetningsstøtte.

Det står i forslaget at gebyrinntektene i 2011 gikk ned med 4 mill. Siden distributøren den siste tiden bare har betalt en liten del i forhold til når filmdistribusjonen var analog, går det an å anta at distributørene vil se på dette som en «ny» avgift og vil vegre seg for å booke ut en film til en mindre kino hvis de tror at filmleien ikke vil dekke inn avgiften.

Det er spesielt to svakheter i den foreslåtte endringen:

1. Distributører nærmest oppfordres til å ikke gå bredt ut.
2. Distributører kan omgå avgiften ved å gi 15 kinoer mulighet til å vise en film på premièredato, mens resten får vise filmen etter premièrè.

Det synes å være et paradoks at man først gjør store investeringer i digitalt visningsutstyr etter en modell som skal sikre et bredt kinotilbud i hele landet for så å lage ordninger som praktisk talt oppfordrer distributørene til å gjøre det motsatte.

Mulige konsekvenser av forslaget:

Mellomstore og mindre kinoer vil få færre tilbud om fersk film.

Hvis frykten er reell og distributørene setter strek ved 15 oppsetninger for mellomstore og mindre filmer, vil også inntektene til Medietilsynet gå ned og da er man, etter vårt syn, like langt.

Konklusjon:

For å kunne opprettholde et godt kinotilbud i distriktene, er det helt nødvendig å finne andre måter/modeller for å dekke inn utgiftene til filmvurderingsarbeidet i Medietilsynet. Etter vårt syn vil den foreslåtte avgiften være en stor trussel mot distribusjon av kvalitetsfilm, smalere filmer og norske filmer.

Med vennlig hilsen

**Jan Magne Hanstad
Årnes kino
Nes kommune, Akershus**